

ת"פ 20627/04/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 20627-04-20 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

בפני כב' השופט יוסי טורס , סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

פלוני

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת תקיפה סתם (בן זוג) לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת בני זוג והתגוררו בנפרד. ביום 16.2.20, לאחר ששהו בצימר, תפס הנאשם את המתלוננת בגופה ומשך אותה בחוזקה לכיוון רכבו. לאחר מכן הכה אותה פעמיים בראשה באמצעות ידו. למקום הגיעו שוטרים ובמעמד זה דרש הנאשם מהמתלוננת לומר כי "הכול בסדר ושלא היה כלום".

2. לצורך שלמות התמונה אציין כי בתחילה כפר הנאשם באשמה והחלו להישמע ראיות התביעה, לרבות עדות המתלוננת. לאחר מכן הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה בעובדותיו והורשע. לא הוצגה הסכמה עונשית.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

3. המתלוננת העידה לעונש וביקשה להדגיש כי סלחה לנאשם על מעשיו, הם שומרים על קשר וברצונם להינשא.

4. ב"כ המאשימה טען שמדובר באירוע אליים ומתמשך וכי הערכים המוגנים שנפגעו הם הגנה על שלום הציבור, בטחונו וכן שלמות גופה ובריאותה של המתלוננת. ביחס למתחם העונש ההולם הפנתה המאשימה לפסיקה ונטען כי הוא נע בין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל. הוגש גיליון הרישום הפלילי של הנאשם ונטען שאין הצדקה לסטות ממתחם הענישה לאור היעדר סיכויי שיקום. לגופו של עניין עתרה המאשימה לגזור על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

5. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע בודד, לא מתוכנן, וכי הנאשם לא נקט באלימות חמורה ולא נגרם כל נזק. נטען כי בני הזוג מתכננים להינשא ויש להביא בחשבון את עמדת המתלוננת. ביחס למתחם העונש ההולם הפנתה ההגנה לפסיקה ונטען שהוא נע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ביחס לקביעת עונשו של הנאשם טען הסנגור שיש לזקוף לזכותו את הודאתו בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום, וכי מדובר בנאשם צעיר יחסית שגדל בנסיבות חיים מורכבות. נטען שבשל חלוף הזמן מאז האירוע ושאר הנסיבות, יש לגזור את עונשו בחלקו התחתון של המתחם ולהסתפק בענישה צופה פני עתיד. לחילופין ביקשה ההגנה שככל שיוטל עונש מאסר בפועל הוא ירוצה בחופף למעצר בו מצוי הנאשם כיום (במסגרת הליך אחר).

6. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו וציין כי ברצונו להינשא למתלוננת בקרוב.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

7. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** הערכים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר על פגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת. **ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה** אציין כי מכתב האישום לא עולה תכנון מוקדם ומקובל עליו שמדובר באירוע ספונטני, ואולם אין בכך כדי להפחית מחומרתו. עוד הבאתי בחשבון את אופי האלימות ועצמתה ואת העובדה שלא נגרמה חבלה.

8. **מדיניות הענישה** בעבירות אלימות כלפי בני זוג מחמירה, ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לרוב עונשי מאסר. ראו, בשינויים המחויבים:

"כאשר דפוס פעולה כה אלים ובוטה בין בני זוג נחשף, יש למצות את הדין עם בן הזוג האלים ולהורות על מאסרו. זאת, בין היתר, על מנת לאיין את החשש כי ימשיך במעשיו ויפגע בבת זוגו עד כדי חלילה תוצאה טראגית של פגיעה שכזו, וכן לצורך הרתעתו והרתעת הרבים מפני ביצוע מעשים דומים בעתיד" (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020))

"חדשות לבקרים אנו מתבשרים על גבר נוסף שחבל בבת-זוגו, ולא מעטים הם המקרים שהתקיפות הסתיימו במותה של הקורבן. את הרוח הרעה הזו יש לעקור מן השורש, ומקום שהסברה וחינוך לא עושים את שלהם, מצווה בית המשפט לתרום את תרומתו בדרך הענישה שינהיג" (ע"פ 618/06 מדינת ישראל נ' פלוני (19.3.2007)).

"השנים חולפות, נדמה לנו שאנו צועדים קדימה לעבר עולם מתקדם ושוויוני יותר, ואולם, לדאבון הלב, בתחום האלימות נגד נשים מצד בני זוג וקרוביהן עולם כעוולתו נוהג. במצב דברים זה ענישה מחמירה נגד בני זוג אלימים הייתה ועודנה צורך השעה, ועובדה מצערת זו מפחיתה את המשקל שניתן לייחס לשיקולי ענישה אחרים, כדוגמת נסיבותיו האישיות של המערער" (ע"פ 3011/17 מיכה מכלוף פרץ נ' מדינת ישראל (31.1.2019)).

9. מעיון בפסיקה במקרים דומים ניתן למצוא קשת רחבה של עונשים, החל מצו של"צ ומאסרים מותנים (במקרים של שיקום מובהק, בין של הנאשם ובין של מערכת היחסים) ועד מאסר בפועל, והכל תלוי בנסיבות העבירה ובנסיבותיו של הנאשם. כך למשל ראו: רע"פ 303/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (13.1.2016), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם (בת זוג) ונידון לחמישה חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועונשים נלווים. הנאשם דחף את אשתו ובעודה שרועה על הרצפה בעט בה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין ענישה צופה פני עתיד ועד לשנת מאסר בפועל. ערכאת הערעור קבעה כי מדובר "ברמת ענישה מתונה עד למאוד" והערעור נדחה. גם בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה ובית המשפט העליון קבע כי "עונשו של המבקש נמצא על הצד המקל ביחס לחומרת מעשיו"; רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.2016), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפת סתם (בת זוג) ונידון ל-6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. במהלך ויכוח בין הנאשם לבין אשתו, דחף אותה הנאשם לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. ערעור הנאשם נדחה, כמו גם בקשת רשות ערעור שהגיש; רע"פ 7846/21 **היתם אגבאריה נ' מדינת ישראל** (16.11.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשתי עבירות איומים ובשתי עבירות תקיפה סתם כלפי בת זוגו, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. על רקע חשדו כי המתלוננת בוגדת בו, איים עליה הנאשם בשתי הזדמנויות, תפס בחוזקה בשערה, זרק לעברה אבן שפגעה בה ובהזדמנות אחרת בהיותה בהיריון בעט בבטנה, בגבה ובפניה ומשך בשערה. למתלוננת לא נגרמו חבלות. ערעור נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש; רע"פ 16/15 **בסיר סעאידה נ' מדינת ישראל** (13.1.2015), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם בכך שמשך בשערותיה של בת זוגו, אחז בצווארה ודחף אותה כשהיא בהיריון. המתלוננת סבלה מכאבים ונבדקה בבית החולים, ולא נגרמו לה חבלות. הנאשם נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, והפעלת מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 24 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. ערעור נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש; רע"פ 8755/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.12.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות תקיפת סתם (בת זוג) ותקיפה הגורמת חבלה בכך שבעט בידה של המתלוננת בחוזקה ובמועד נוסף הכה אותה בראשה באמצעות מקל, הפילה ארצה ובעט בה בעודה שרועה על הרצפה. למתלוננת נגרמו חבלות. בית משפט השלום הביא בחשבון שיקולי שיקום, ביטל את הרשעת הנאשם וגזר עליו צו מבחן, צו של"צ ועונשים נלווים. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל, הנאשם הורשע ועונשו הוחמר ל-12 חודשי מאסר בפועל תוך שנקבע כי "מתחם עונש הולם שתחילתו ב- 6 חודשי מאסר, למעשים כה קשים עם תוצאה כה קשה של שבירת ידה של המתלוננת, השפלתה בהכאתה החוזרת ונשנית, הפגיעה בגופה ובכבודה, אינו הולם את החומרה ואת המענה העונשי הראוי". בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה; ע"פ 11897-09-18 **סאלחי נ' מדינת ישראל** (27.3.2019), בו נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם (בת זוג) ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה. הנאשם סטר למתלוננת ובעט בה, ולא נגרמו לה חבלות. לחובת הנאשם במקרה זה היו הרשעות קודמות, הוא לא קיבל אחריות למעשיו ולא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו. כאמור, ערעור נדחה.

10. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא עניינו נע בין מאסר מותנה ועד 15 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

11. שני הצדדים ביקשו להטיל עונש בגדרי מתחם הענישה שהציעו ואכן כך יש לנהוג. לא התבקש תסקיר ולא

הובאו כל נתונים בדבר סיכויי שיקום הנאשם, בוודאי שלא כאלו המצדיקים חריגה לקולה.

12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לחומרה את עברו הפלילי הכולל שתי הרשעות וכי ריצה מאסר (קצר) מאחורי סורג ובריח. מנגד, הבאתי בחשבון שההרשעה האחרונה היא משנת 2015 וכי מדובר באירוע אלימות ראשון במסגרת התא המשפחתי (מבלי שתשתמע מכך הקלת ראש). כן הבאתי בחשבון שבני הזוג מעוניינים לשקם את יחסיהם וכי הנאשם מקבל אחריות למעשיו והוא הודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון משמעותי בכתב האישום. עם זאת אציין שהודאתו לא חסכה את עדות המתלוננת. עוד הבאתי בחשבון את עמדת המתלוננת, אם כי מובן שאין מדובר בשיקול מכריע אלא בעל משקל מוגבל (ע"פ 2455-09-11 פלוני נ' מדינת ישראל (7.12.2011)). בנוסף, הבאתי בחשבון את גילו הצעיר יחסית (כבן 31), את רצונו לפתוח בחיים חדשים ואת חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה (מעל לשנתיים).

13. בבואי לקבוע את עונשו של הנאשם ראיתי להדגיש שאיני מקבל את עמדות שני הצדדים - המאשימה לעונש ממושך בכליאה, והנאשם למאסר מותנה בלבד. המעשה מבטא חומרה והוא ראוי לתגובה עונשית הולמת, קל וחומר בהיעדר טיפול המצביע על סיכויי שיקום וסיכון נמוך להישנות. בצד זאת קיימים שיקולים המטים את הכף לעבר התחשבות כפי שפורט לעיל. משכך, העונש הראוי בעיני הוא מאסר קצר בפועל בצירוף ענישה מותנית מרתיעה (לשיקולים לקביעת העונש בגדרי המתחם ראו למשל ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת (22.12.2020)).

14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים כל עבירת אלימות פיזית כלפי בן זוג.

טרם סיום אעיר שהנאשם ביקש שעונש המאסר שיוטל עליו "יחפוף" את תקופת מעצרו בתיק אחר, אך לבקשה זו אין ביכולתי להיעתר שהרי מעצר ומאסר אינם בעלי יחס של חפיפה או צבירה, כפי שניתן להורות ביחס לשתי תקופות מאסר (סעיף 45(ב) לחוק העונשין). ככל שכוונת הנאשם הייתה שאורה על ניכוי ימי המעצר מתקופת המאסר, הרי שאף לכך אין בידי להיעתר שכן ככלל אין מקום להורות על ניכוי ימי מעצר מתיק אחר (ע"פ 8331/15 פלוני נ' מדינת ישראל (25.1.2016)). בכל מקרה לא סברתי שנכון לעשות כן במסגרת תיק זה ודומה שעל הנאשם להעלות בקשה זו בתיק בו הוא עצור, ככל שיוטל עליו עונש מאסר נוסף (ראו למשל ע"פ 3924/17 גיל אלבז נ' מדינת ישראל (27.7.2017)).

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג ניסן תשפ"ב, 14 אפריל 2022, בהעדר הצדדים.